

[Johannes Jensen.]

dighed, der skal værne om, at Loven bliver overholdt, har i Januar 1918 udstedt en Bekendtgørelse, om hvilken den højtærede Socialminister her har sagt, at den er i Strid med Loven — og det er der heller ingen Tvivl om. Man kalder det, at man har lempet paa Loven. Ja, hvis man kan kalde det at lempe paa Loven, at man udsteder en Bekendtgørelse, der direkte strider mod en Lovbestemmelse, saa bør man ogsaa tillade andre at lempe paa Loven. Og det er det, der er sket her. For det første har Ministeriet og Fabriktilsynet lempet paa Loven, det vil sige overtraadt Loven, derefter har Bogtrykkerne her i København sagt: Ja, naar selv Ministeriet, selv Tilsynet kan lempe paa Loven, kan vi vel ogsaa gøre det, og saa er de begyndt at arbejde hele Søndagen, naar det f. Eks. gjaldt om at faa en eller anden Sportsnyhed frem. Først efter 14 Aars Forløb er man kommet til Klarhed over, at her var det første Skridt bort fra Lovligheden foretaget af den Myn-dighed, som skulde søge at værne om Lovens Overholdelse.

Den højtærede Socialminister har talt om, at Landstingsudvalget i 6 Maaneder har behandlet denne Sag, men heroverfor vil jeg sige, at den har ligget i Ministeriet i de sidste 14 Aar og burde have været behandlet i sin Tid. Overtrædelsen har været saa grov, at man ikke har kunnet undlade at blive opmærksom derpaa, men dette Lovforslag er først fremkommet i denne Samling. Jeg anerkender, at den højtærede Minister, straks da han blev klar over Forholdene, har søgt at lovliggøre dem.

Vort Forslag gaar kort sagt ud paa at imødekomme det Ønske, som Københavns Bogtrykkerforening har fremsendt med Anbefaling af Dansk Typograf-Forbund og Dansk Litografisk Forbund, og al Tale om, at vi i denne Sag har traadt Arbejdernes Interesser for nær, er ganske urigtig. Vort Forslag imødekommer dette Andragende, men det gaar tillige ud paa at lovfæste den Ret, de hidtil har haft til at begynde Kl. 10 Søndag Aften. De andrager ikke om mere. Man kunde maaske nok udgive Mandagens Blade som før 1918, da man først havde Ret til at begynde Kl. 12, men de vil helst begynde Kl. 10, og saa siger vi: Naar det er jeres Ønske, og det ikke gaar ud paa andet, saa vil vi imødekomme det, og vi vil endog i Modsætning til den højtærede Socialminister, der helst vil have hele Arbejdet med administrativt at give Dispensation, lovfæste Bestemmelsen. Maa jeg i øvrigt sige, at mine Udtalelser om lovfæstet Dis-

Dispensation og administrativ Dispensation ikke i særlig Grad var rettet mod den højtærede Socialminister.

Den højtærede Minister nævnte noget om, at mine Evner skulde være blevet sløvet i de 14 Aar, jeg har siddet i Rigsdagen. (*Socialministeren* [Steincke]: Det var mine Evner!). Jeg troede, det var mine, for jeg har nemlig ogsaa siddet i Rigsdagen i 14 Aar. Men jeg har i alt Fald i de 14 Aar, jeg har siddet i dette høje Ting, lagt Mærke til, at Lovforslagene fra de forskellige Ministerier indeholder særdeles mange Dispensionsbestemmelser. Det er muligt, at det er Embedsmændene og ikke Ministrene, som er saa udprægede Tilhængere af, at der gives Dispensation, men vi Rigsdagsmedlemmer — og det tror jeg er fælles for Medlemmer af alle Partier — stiller os altid kritisk overfor saadanne Dispensionsbestemmelser. Vi vil hellere have Klarhed i Stedet for, at det skal overlades til Ministeren at bestemme en hel Del, thi man ved aldrig, hvad saadanne Bestemmelser kommer til at gaa ud paa.

Jeg anbefaler paa ny at stemme for Flertallets Ændringsforslag, idet jeg atter hævder, at det imødekommer Københavns Bogtrykkerforenings Ønske og tillige det Ønske, som Organisationen af Bladudgivere i Provinserne har fremsat, og som gaar ud paa, at det, hvis der skal ske en Ændring i Fabrikloven, sker ved en Lovfæstelse af de nuværende Dispensionsregler.

P. Christensen: Den ærede Ordfører (Johannes Jensen) anførte i sine Bemærkninger selv Reviset for, at det var rigtigt, naar jeg sagde, at dette Ændringsforslag ikke er i Overensstemmelse med Bogtrykkerforeningens Henvendelse til Ministeriet. Jeg skal tillade mig igen at citere den Linie, det drejer sig om. Bogtrykkerforeningen skriver:

„Vi tillader os derfor at anmode det ærede Direktorat for Fabriktilsynet om at udvirke, at der fortsat meddeles Dispensation for de københavnske Dagblade“

o. s. v. Det er altsaa *Dispensation*, den søger om. Det er *Dispensation*, den højtærede Ministers Forslag gaar ud paa at give, og der er ikke fra nogen Side søgt om at faa Tilladelsen til at begynde Kl. 10 Søndag Aften lovfæstet.

Naar den ærede Ordfører endvidere hævder, at Flertallet ikke har tilsigtet at gaa Arbejdernes Interesser for nær i denne Sag, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at de, der med Rette repræsenterer Arbejder-Organi-